

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr.16/J/2013

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ
HOTĂRÂREA NR.16J

Ședința publică din 9 septembrie 2015

Președinte

Judecător

Judecător dr.

Judecător

Judecător dr.

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtului T. Ș. O., judecător în cadrul Tribunalului A..., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns Inspecția Judiciară, prin inspector judiciar, judecător C. G. B. și pârâtul judecător T. Ș. O., personal.

S-a făcut referatul cauzei de grefier, care învederează faptul că

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

procedura de citare a fost legal îndeplinită în vederea discutării cererii de repunere pe rol a cauzei .

Secția acordă cuvântul pe cererea de repunere pe rol a cauzei formulată de Inspecția Judiciară.

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, arată că se impune repunerea pe rol a cauzei.

Pârâtul arată că este de acord cu repunerea pe rol a cauzei.

Secția, având în vedere că nu mai subzistă motivul suspendării, respectiv cauza, ce face obiectul dosarului nr..../.../2013 al Curții de Apel A... I..., a fost soluționată irevocabil, *repune cauza pe rol și acordă cuvântul părților asupra excepțiilor și cererilor prealabile:*

Pârâtul, personal, referitor la excepția nulității acțiunii disciplinare invocată, asupra căreia Secția nu s-a pronunțat, arată că Inspecția Judiciară nu are competența de a constata fapta ce reprezintă conținutul abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.b) din Legea nr.303/2004, prin raportare la art.8 și 10 din Legea nr.176/2010, deoarece singura procedură legală în această materie ar trebui să fie sesizarea Autorității Naționale de Integritate cu privire la existența unei stări de incompatibilitate și întocmirea raportului de evaluare, care, în momentul rămânerii definitive, se trimite Consiliului Superior al Magistraturii. La rândul său Consiliul ar trebui să sesizeze Inspecția Judiciară pentru declanșarea acțiunii disciplinare. Solicită admiterea excepției invocate.

Inspecția judiciară, prin reprezentant, referitor la motivul de nelegalitate invocat de pârât, în sensul că Inspecția Judiciară nu ar avea

competența de a constata fapta ce reprezintă conținutul abaterii disciplinare prevăzută de art.99 lit.b din Legea nr.303/2004 republicată, prin raportare la prev. art.8 și 10 din Legea nr.176/2010, apreciază neîntemeiate susținerile și solicită respingerea excepției nulității acțiunii astfel cum a detaliat pe larg în punctul de vedere exprimat în răspunsul aflat la pagina 38 din dosar.

Nemaifiind alte cereri sau excepții prealabile de invocat, constatând cauza în stare de judecată, Secția acordă cuvântul părților pe fondul cauzei:

Inspecția Judiciară prin reprezentant arată că, Raportul de evaluare din 29.03.2013 al Agenției Naționale de Integritate a reținut că începând cu data de 29.01.2009 și până în prezent, domnul T. Ș. O. s-a aflat în incompatibilitate, întrucât în această perioadă a deținut și deține în același timp, atât funcția de judecător cât și funcția de administrator și calitatea de asociat în cadrul SC ... SRL.

Astfel, se arată că fapta pârâtului cu privire la care s-a constatat nerespectarea regimului juridic al incompatibilităților, constituie temei pentru eliberarea din funcție, ori, după caz, constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementărilor aplicabile demnității și funcției respective, conform art.25 din Legea nr.176/2010.

Referitor la contestația formulată de pârât împotriva raportului de evaluare din 29.03.2013 întocmit de Agenția Națională de Integritate, aceasta a fost respinsă, iar împotriva acestei sentințe pârâtul a declarat cale de atac, soluționată irevocabil prin Decizia ICCJ nr.... din 26.06.2015 cu respingerea recursului, ca nefondat.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Se arată că pârâtul a încălcat interdicția prevăzută de art.8 alin.1 lit.c din Legea nr.303/2004 republicată, privind statutul judecătorilor și procurorilor, întrucât a avut calitatea de asociat și administrator al SC ... SRL, aflându-se în starea de incompatibilitate prevăzută de art.5, alin.1 din aceeași lege, conform căreia funcția de judecător este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată.

Astfel fiind, consideră că sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.b din Legea nr.303/2004, solicitând admiterea acțiunii disciplinare și aplicarea unei sancțiuni domnului judecător T. Ș. O. Depune la dosar concluzii scrise.

Pârâtul, personal, pe fondul acțiunii, invocă dispozițiile Hotărârii Plenului CSM nr.1245/2014 și a Hotărârii nr.7/J/11.06.2014 a Secției pentru judecători în materie disciplinară, ca practică judiciară în materie. Comparându-se cele două situații susmenționate, arată că în cazul său, societatea comercială ... SRL unde a avut calitatea de asociat și administrator, nu mai funcționează de o perioadă de 5 ani.

Astfel, pentru considerentele expuse anterior, solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători sub nr. 16/J/2013, Inspecția Judiciară a solicitat Secției ca, prin hotărârea ce

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului T. Ș. O., judecător în cadrul Judecătoriei A... I... (în prezent judecător în cadrul Tribunalului A...), pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că începând cu data de 29.01.2009, când a devenit judecător, pârâtul a încălcat interdicția prevăzută de art. 8 alin. 1 lit. c din Legea nr. 303/2004 republicată, privind statutul judecătorilor și procurorilor, întrucât a deținut, concomitent, și calitatea de asociat și administrator al SC ... SRL, aflându-se în starea de incompatibilitate prevăzută de art. 5 alin. 1 din aceeași lege.

S-a apreciat că sunt realizate elementele specifice laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.b) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, domnul judecător T. Ș. O. încălcând interdicția instituită în sarcina magistraților prin dispozițiile art.8 alin.1 lit.c) din același act normativ, precum și interdicția prevăzută de art.102 lit. b) din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

În drept, Inspekția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe

dispozițiile art. 44 alin. 1 și 3, art. 45 alin. 2 și art. 47 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

În dovedirea acțiunii, Inspecția Judiciară a administrat proba cu înscrisuri .

La data de 11.12.2013 pârâtul judecător a depus la dosar note de ședință prin care a invocat excepția nulității acțiunii disciplinare, invocând două motive de nelegalitate.

Astfel, pârâtul a susținut că fapta ce reprezintă conținutul constitutiv al abaterii disciplinare a fost constatată de către o persoană care nu avea competențe legale în acest sens întrucât singura autoritate competentă a constata săvârșirea faptei este Agenția Națională de Integritate, prin inspectorii de integritate, dispozițiile Legii nr.176/2010 având caracter special, derogator, față de prevederile Legii nr.317/2004, republicată, privind competențele inspectorilor judiciari.

În motivare a mai arătat că sesizarea din oficiu nu este posibilă în cazul abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.b) din Legea nr.303/2004, republicată întrucât în cauză sunt aplicabile tot normele speciale ale Legii nr. 176/2010 potrivit căroră, în termen de 15 zile de la data rămânării definitive a raportului de evaluare, Agenția Națională pentru Integritate sesizează organele competente pentru declanșarea procedurii disciplinare.

Susține că sesizarea din oficiu și finalizarea acțiunii disciplinare înainte de rămânerea definitivă a raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate ar face imposibilă aplicarea unei noi sancțiuni disciplinare,

[REDACTED] [REDACTED]
pentru aceeași faptă, după ce ANI ar sesiza Consiliul Superior al Magistraturii potrivit art.26 alin.1 lit.e din Legea nr.176/2010.

Secția a încuviințat și administrat pentru ambele părți proba cu înscrisuri.

În declarația dată în fața Secției (filele 16-17 dosar), pârâtul a arătat că în anul 2003 a înființat o societate comercială care a funcționat numai 1 an iar motivul pentru care nu a cerut lichidarea și dizolvarea acestei societăți a fost determinat de faptul că procedura implica costuri mari.

A mai arătat că din momentul în care a suspendat activitatea firmei nu a mai avut în vedere că era necesar să o dizolve iar apartamentul în care era sediul firmei l-a vândut în anul 2011.

În ședința din 15 ianuarie 2014 Secția pentru judecători în materie disciplinară a dispus în temeiul art.413 pct.1 din Codul de procedură civilă suspendarea judecării acțiunii disciplinare exercitate împotriva pârâtului T. Ș. O. până la soluționarea irevocabilă a cauzei ce face obiectul dosarului nr..../.../2013 al Curții de Apel A... I...

La data de 23 iulie 2015 Inspecția Judiciară a solicitat reluarea judecării având în vedere soluționarea irevocabilă a cauzei care a format obiectul dosarului nr..../.../2013 înregistrat pe rolul Curții de Apel A... I...

Din analiza materialului probator administrat în cauză, Secția reține următoarele:

La data de 02.04.2013 Inspecția Judiciară s-a sesizat din oficiu ca urmare a publicării în cotidianul „C...” a articolului „

” . În cuprinsul articolului menționat se arată că domnul T. Ș. O., judecător în cadrul judecătoriei A... I..., a fost găsit incompatibil de Agenția Națională de Integritate care a constatat că acesta deține simultan funcția de judecător la Judecătoria A... I... și cea de administrator și asociat în cadrul SC ... SRL, începând cu data de 29.01.2009, încălcând astfel dispozițiile art. 101, art. 102 lit. b, c din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și prevederile art. 5 alin. 1 și art. 8 alin. 1 lit. a și c din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Verificările prealabile au fost finalizate la data de 02 iulie 2013, fiind întocmit un proces-verbal în acest sens.

Prin Rezoluția din data de 12 iulie 2013 s-a dispus efectuarea cercetării disciplinare prealabile față de domnul judecător T. Ș. O., constatându-se existența indiciilor privind săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. b din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Cercetarea disciplinară a fost finalizată la data de 4.10.2013, iar poziția domnului judecător T. Ș. O. a fost consemnată în declarația dată în fața inspectorilor judiciari și în punctul de vedere scris depus în apărare.

S-a administrat proba cu înscrisuri în apărare și din oficiu, înscrisurile depuse în cursul cercetării disciplinare fiind consemnate în procesul verbal privind prezentarea probelor administrate în cursul cercetării disciplinare și în procesul verbal de finalizare a cercetării disciplinare.

Prin rezoluția din 21 octombrie 2013 s-a dispus exercitarea acțiunii disciplinare față de domnul T. Ș. O., judecător în cadrul Judecătoriei A...

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

I... , sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. b) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la situația de fapt, Secția reține următoarele:

Domnul T. Ș. O. a fost numit în funcția de judecător în cadrul Judecătoriei A... I... la data de 26.01.2009, în baza Decretului nr. .../26.01.2009 emis de Președintele României, publicat în Monitorul Oficial al României nr. .../29.01.2009. În prezent, domnul judecător își desfășoară activitatea în cadrul Tribunalului A...

La data de 20.03.2003 a fost înființată, prin încheierea judecătorului delegat nr. .../20.03.2003, societatea ... SRL, domnul T. Ș. O. având calitatea de asociat și administrator iar doamna T. M. având calitatea de asociat.

La data de 13.05.2003 a intervenit o modificare în cadrul societății în sensul că s-a retras din funcția de administrator domnul T. Ș. O., fiind numită cu aceeași ocazie, în funcția de administrator, doamna T. M.

La data de 30.11.2004 în Registrul Comerțului a fost înscrisă în baza încheierii nr. ... din data de 30.11.2004 mențiunea privind suspendarea activității societății, cu începere din data de 1.12.2004 și până la data de 30.11.2007.

La data de 18.04.2005 în Registrul Comerțului a fost înscrisă, în baza încheierii nr. ... din data de 18.04.2005, mențiunea privind retragerea asociatului T. M. și preluarea acțiunilor de către T. Ș. O. care a devenit, în aceste condiții, asociat unic și administratorul societății.

Din informațiile furnizate de Registrul comerțului privind situația la zi a societății a rezultat că în perioada 1.12.2004 - 30.11.2007 activitatea societății a fost suspendată iar începând cu anul 2004 nu a mai fost depus bilanțul anual de activitate la registrul comerțului.

La data de 3.04.2013 s-a înregistrat, la Registrul Comerțului, cererea de dizolvare a societății, conform art. 235 din legea nr. 31/1990.

În anul 2010 fost demarată o procedură de verificare de către Agenția Națională de Integritate față de domnul judecător T. Ș. O. ca urmare a întocmirii unui proces verbal de contravenție pentru nedepunerea la termen a declarațiilor de avere și interese. Procesul verbal de contravenție întocmit de Agenția Națională de Integritate a fost anulat în instanță, deoarece constatarea contravenției era prescrisă. Ulterior, Agenția Națională de Integritate a solicitat relații din oficiu la Registrul Comerțului și la alte instituții, cu această ocazie rezultând că societatea ... SRL nu era radiată.

La începutul anului 2013 domnului judecător i s-a solicitat un punct de vedere în legătură cu această societate comercială, pârâțul menționând că acela a fost momentul în care a aflat că societatea încă mai figura în evidențele Registrului Comerțului.

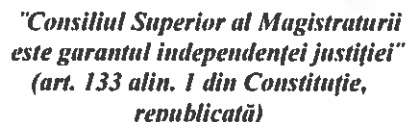
Domnul judecător T. Ș. O. a început demersurile pentru radierea societății, depunând în acest sens cereri la Registrul Comerțului, operațiune nefinalizată întrucât administrația financiară i-a comunicat, când a solicitat eliberarea unui certificat constatator, că societatea are o datorie de aproximativ 5000 lei, motiv pentru care certificatul nu poate fi eliberat. A mai menționat petentul că această datorie constă în impozitul forfetar

[REDACTED] [REDACTED]
aferent anului 2009 în sumă de aproximativ 2200 lei la care se adaugă penalitățile de întârziere și dobânzi.

În aceste condiții, domnul judecător a inițiat procedura de radiere a societății pe cale judiciară, fiind înregistrat pe rolul Curții de Apel A... I..., apelul declarat de acesta împotriva sentinței civile pronunțate de Tribunalul A..., Secția ... în dosarul nr. .../.../2013, cauza fiind în curs de soluționare. Pârâtul a mai menționat că a apelat la procedura judiciară întrucât a considerat că societatea, încetându-și orice activitate din anul 2004, nu datora acea sumă către bugetul de stat și, de asemenea, pentru bugetul familiei sale, efortul de a plăti acești bani ar fi unul însemnat.

Potrivit punctelor de vedere exprimate de domnul judecător cu ocazia evaluării sale în procedura declanșată de Agenția Națională de Integritate, cu ocazia verificărilor prealabile efectuate de Inspekția Judiciară, precum și în fața Secției, societatea comercială menționată nu a desfășurat activitate începând cu data de 1.12.2004 la zi, iar percepția domnului T. Ș. O. în legătură cu acest fapt a fost că, odată suspendată activitatea societății, în condițiile în care nu au fost depuse situațiile financiare pentru anul 2005, ar fi trebuit să intervină de drept dizolvarea societății, conform art. 237 alin. 1 lit. c din Legea nr. 31/1990.

Prin Raportul de evaluare din data de 29.03.2013, în dosarul nr. .../29.03.2013, Agenția Națională de Integritate a concluzionat că, începând cu data de 29.01.2009 și până în prezent, domnul T. Ș. O. s-a aflat în stare de incompatibilitate întrucât a deținut și deține în același timp funcția de

Situația de fapt reținută rezultă atât din declarațiile date de pârâtul judecător pe parcursul cercetării disciplinare și în fața Secției cât și din înscrisurile depuse la dosarul cauzei .

Referitor la excepția nulității invocate prin întâmpinare, Secția reține următoarele:

Potrivit art.44 alin.(4) din Legea nr.317/2004 republicată, acțiunea disciplinară în cazul abaterilor disciplinare săvârșite de un judecător se exercită de Inspecția Judiciară , prin inspectorul judiciar, de ministrul justiției sau de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Potrivit art.45 alin. (2) din Legea nr.317/2004 republicată, în cazul în care Inspecția Judiciară este titular acțiunii disciplinare, aceasta se poate sesiza din oficiu sau poate fi sesizată în scris și motivat de orice persoană interesată, în legătură cu abaterile disciplinare săvârșite de magistrați.

În cauza de față *Inspecția Judiciară s-a sesizat din oficiu*, în conformitate cu dispozițiile prevăzute de art.45 alin.(2) din Legea nr.317/2004 republicată, *înainte ca Raportul de evaluare din data de 29.03.2013, întocmit de Agenția Națională de Integritate să fi rămas definitiv.*

Prin urmare, Inspecția Judiciară are competența legală de a constata fapta ce se circumscrie abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.b) din Legea nr.303/2004 republicată, verificările sub acest aspect realizându-se în cadrul cercetării disciplinare prealabile.

De asemenea, sesizarea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, în calitate de instanță disciplinară, a fost realizată cu respectarea dispozițiilor legale în materie, prin întocmirea unui act de sesizare de către Inspecția Judiciară, ca titular al acțiunii disciplinare.

Sușinerile pârâtului în sensul că în cauză sunt aplicabile doar dispozițiile Legii nr.176/2010 nu pot fi primite în condițiile în care Secția pentru judecători în materie disciplinară nu poate fi sesizată direct în baza raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, ci doar în modalitatea prevăzută de Legea nr.317/2004, de către titularii acțiunii disciplinare expres indicați în acest act normativ, chiar dacă faptele ce fac obiectul verificărilor disciplinare au fost constatate și prin raportul întocmit de către Agenția Națională pentru Integritate.

În speță, în cadrul cercetării disciplinare au fost administrate probe care au determinat concluzia Inspecției Judiciare în sensul existenței abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004, republicată.

Pentru aceste motive, Secția, ***cu majoritate, va respinge excepția nulității invocată de pârât prin întâmpinare, ca neîntemeiată.***

Potrivit art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificări constituie abatere disciplinară încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătorii și procurorii.

Prin urmare, abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. b) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede două variante normative.

O primă variantă se referă la situațiile în care judecătorii și procurorii sunt incompatibili să judece și, respectiv, să instrumenteze o cauză.

Cea de a doua, vizează nerespectarea de către judecători și procurori a prevederilor legale ce impun anumite interdicții.

În varianta normativă a încălcării dispozițiilor legale referitoare la interdicții, abaterea disciplinară constă într-o acțiune, reprezentând: dobândirea unei anumite calități sau funcție incompatibile cu statutul de judecător sau procuror, desfășurarea unei activități de natură comercială sau de arbitraj, exprimarea, în anumite condiții, a unei opinii profesionale, asocierea sau exercitarea unui drept care, pentru magistrați, este limitat prin lege.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Pentru a asigura independența și imparțialitatea judecătorilor și procurorilor, legiuitorul a impus acestora interdicții ce vizează desfășurarea unor activități care au fost apreciate ca fiind incompatibile cu poziția pe care o deține magistratul în societate. Astfel, prin legile privind reforma sistemului judiciar român au fost instituite o serie de măsuri care au drept scop asigurarea celor mai bune garanții de competență, independență și imparțialitate a judecătorilor, pentru instaurarea unui sistem juridic eficient și echitabil, care să asigure supremația legii și respectarea drepturilor și libertăților persoanelor.

Astfel, în cuprinsul art. 8 alin.1 din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor sunt înscrise interdicțiile de a desfășura activități comerciale, direct sau prin intermediul altor persoane, activități de arbitraj în litigii civile, comerciale sau de altă natură, precum și interdicția de a deține calitatea de asociat sau de membru în organele de conducere, administrare sau control la societăți civile, societăți comerciale, inclusiv bănci sau alte instituții de credit, societăți de asigurare ori financiare, companii naționale, societăți naționale sau regii autonome ori calitatea de membru al unui grup de interes economic. Articolul 8 alin.2) din același act normativ prevede că, prin derogare de la prevederile alin.1 lit.c), judecătorii și procurorii pot fi acționari sau asociați, ca urmare a legii privind privatizarea în masă.

Această interdicție se regăsește și în articolul 102 lit.b) din Legea 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției .

Prin urmare, din interpretarea acestor texte legale rezultă *în mod expres* că magistrații nu pot deține calitatea de asociat și/sau membru în organele de conducere, administrare și control la societăți comerciale, inclusiv bănci sau alte instituții de credit, societăți de asigurare sau financiare, companii naționale, societăți naționale ori regii autonome.

În legătură cu interdicția impusă judecătorilor și procurorilor în art. 8 lit. c) din Legea 303/2004, respectiv aceea a deținerii calității de asociat sau membru la societăți civile, societăți comerciale, inclusiv bănci sau alte instituții de credit, societăți de asigurare ori financiare, companii naționale, societăți naționale sau regii autonome, **trebuie avut în vedere statutul funcției de magistrat, cu toate drepturile și obligațiile ce decurg din acesta.**

Astfel, statutul de magistrat deținut de pârât impunea acestuia o anumită conduită și, în primul rând, respectarea obligațiilor și interdicțiilor cerute de profesie. Mai mult decât atât, independența sistemului judiciar îi conferă magistratului drepturi, însă, în egală măsură îi impune obligații. Sfera interdicțiilor și incompatibilităților este mai extinsă în privința judecătorilor și procurorilor decât în privința altor categorii profesionale nominalizate în cuprinsul capitolului II din Legea nr.303/2004 tocmai în considerarea statutului special al magistraților.

Din această perspectivă, trebuie verificat dacă în contextul social specific și din perspectiva observatorului rezonabil, magistratul s-a implicat într-o activitate ce poate să îi compromită, în mod obiectiv, statutul profesional pe care legea i-l conferă.

În speță, pârâțul judecător T. Ș. O. nu a întreprins demersurile necesare pentru încetarea calității de administrator și asociat unic în cadrul SC ... SRL, încălcând astfel dispozițiile legale privind regimul incompatibilităților și interdicțiilor impuse magistraților.

Din această perspectivă, susținerile pârâtului judecător nu sunt apte să acopere nici situația concretă în care s-a aflat judecătorul și nici consecința directă și imediată a încălcării obligațiilor profesionale.

Astfel, prin deținerea de către pârâțul T. Ș. O. a calității de asociat și administrator în cadrul SC ... SRL concomitent cu deținerea și exercitarea funcției de judecător se realizează conținutul laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/ 2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Forma de vinovăție ce caracterizează abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în varianta normativă a încălcării dispozițiilor referitoare la interdicții, este atât intenția cât și culpa.

Legea nu condiționează existența acestei abateri disciplinare de o anumită gravitate a culpei, fiind suficientă o nesocotire în mod conștient a normelor legale ce impun obligațiile specifice magistraților.

În acest context, Secția reține că, vinovăția pârâtului judecător T. Ș. O. în săvârșirea faptei, este dovedită și rezultă din faptul că deși știa că statutul de magistrat îi impunea o anumită conduită, totuși nu a înțeles să întreprindă demersurile necesare pentru încetarea stării de incompatibilitate în care se

[REDACTED] [REDACTED]
afla. Chiar dacă nu a prevăzut urmările faptei sale totuși putea și trebuia să prevadă eventualitatea afectării aparenței de imparțialitate precum și a încrederii cetățenilor în sistemul judiciar.

Apărarea pârâtului în sensul inexistenței vinovăției din perspectiva faptului că a avut convingerea că societatea comercială va fi dizolvată și radiată din oficiu întrucât activitatea fusese suspendată și nu au mai fost depuse situațiile financiare anuale, nu poate fi primită în condițiile în care acesta trebuia să depună diligențele necesare pentru a finaliza procedura de dizolvare chiar dacă aceste demersuri implicau costuri suplimentare. De reținut este și faptul că pârâtul nu a efectuat nicio verificare la Registrul Comerțului pentru a afla dacă societatea comercială în cadrul căreia deținea calitatea de asociat unic a fost radiată.

În acest context, Secția reține că, indiferent de situația conjuncturală relatată, pârâtul judecător avea obligația, în considerarea calității de magistrat și în raport de valorile etice impuse de statutul deținut, să cerceteze cu atenție implicațiile deținerii calității de asociat și administrator în cadrul unei societăți comerciale asupra independenței sistemului judiciar.

Urmarea produsă prin săvârșirea acestei abateri disciplinare constă în deteriorarea încrederii și a respectului opiniei publice față de funcția de magistrat, cu consecința afectării imaginii justiției, ca sistem și serviciu în apărarea ordinii de drept. Astfel, prin conduita pârâtului judecător s-au creat premisele unei îndoieli cu privire la imparțialitatea și integritatea magistraților precum și a întregului sistem judiciar în condițiile în care informațiile referitoare la starea de incompatibilitate a domnului judecător au ajuns la cunoștința opiniei publice, fiind publicate în presă.

Pentru toate aceste considerente, Secția, cu majoritate, reține că prin probele administrate în cauză s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.b) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care va admite acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtului judecător T. O. Ș.

La individualizarea sancțiunii, aplicată în condițiile art. 100 din Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptei săvârșite de pârâtul judecător.

De asemenea, Secția reține că valoarea socială lezată o reprezintă relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii, a organelor judiciare și îndeplinirea corectă a actului de justiție, pe planul raportului juridic de muncă, aceste relații transpunându-se în obligații și îndatoriri profesionale ale judecătorilor, stabilite prin legi și regulamente.

În procesul de apreciere a individualizării sancțiunii nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate, ale faptelor magistratului, astfel cum au reliefate de probele administrate în cauză.

Totodată Secția va avea în vedere și faptul că pârâtul judecător nu a mai fost sancționat disciplinar, ceea ce conturează, până la săvârșirea prezentei abateri disciplinare, existența unui comportament conform standardelor funcției de judecător. De asemenea, este relevant în circumstanțiere și faptul că

ulterior declanșării cercetării disciplinare, pârâtul judecător a inițiat demersurile necesare care să conducă la încetarea situației de incompatibilitate.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, reținând gravitatea faptei astfel cum a fost descrisă anterior, vinovăția pârâtului, precum și legătura de cauzalitate, Secția apreciază că se justifică aplicarea unei sancțiuni care să îi atragă atenția asupra abaterii comise și a consecințelor acesteia, în sensul evitării pe viitor a unor manifestări susceptibile de a afecta statutul magistratului.

Ca urmare, față de disp.art.100 lit. b) din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, **Secția, cu majoritate**, apreciază că se impune aplicarea sancțiunii disciplinare a constând în „diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 3 luni”.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Cu majoritate,

Respinge excepția nulității invocată de pârât prin întâmpinare.

Admite acțiunea disciplinară formulată de Inspectia Judiciară împotriva domnului T. Ș. O. - judecător în cadrul Tribunalului A...

În baza art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul

[REDACTED] [REDACTED]

judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică domnului T. Ș. O. - judecător în cadrul Tribunalului A... sancțiunea disciplinară constând în "diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 3 luni", pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 9 septembrie 2015.

Președinte:

Judecător

Judecător

Judecător dr.

Judecător dr.

Cu opinie separată în sensul admiterii excepției nulității invocată de pârât prin întâmpinare și respingerii acțiunii disciplinare, ca inadmisibilă

Aspecte de ordin procedural:

Prin acțiunea disciplinară ce face obiectul dosarului nr. 16/J/2013, Inspecția Judiciară a solicitat Secției pentru judecatori în materie disciplinară aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului T. Ș. O., judecător în cadrul Judecătoriei A... I... (în prezent judecător în cadrul Tribunalului A...), pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a arătat, în esență, că începând cu data de 29.01.2009, când a devenit judecător, pârâtul a încălcat interdicția prevăzută de art. 8 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 303/2004 republicată, privind statutul judecătorilor și procurorilor, întrucât a deținut, concomitent, și calitatea de asociat și administrator al SC ... SRL.

În concluzie, s-a reținut că pârâtul s-a aflat în starea de incompatibilitate prevăzută de art. 5 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 republicată, privind statutul judecătorilor și procurorilor.

De menționat că Inspecția Judiciară s-a sesizat din oficiu, fără a indica un text legal ca bază a acestei sesizări, și nici la cine se referă presupusa abatere disciplinară sau fapta concretă în care constă această abatere (fila 3 dosar Inspecția Judiciară), ci doar se indică un articol de presă, „

”. E adevărat că a fost anexată o copie a articolului de presă (filele 4, 5 dosar Inspecția Judiciară) însă acest lucru nu

echivalează cu respectarea dispozițiilor legale care reglementează modalitatea de sesizare a Inspecției Judiciare.

Pârâtul T. Ș. O. a invocat nulitatea acțiunii disciplinare invocând două motive și anume: constatarea faptei ce reprezintă conținutul abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.b) din Legea nr.303/2004 s-a făcut de către o persoană care nu avea competențe legale în acest sens precum și faptul că sesizarea din oficiu nu este posibilă în cazul abaterii disciplinare menționate anterior întrucât în cauză sunt aplicabile dispozițiile speciale ale Legii 176/2010.

Reclamanta Inspecția Judiciară, a apreciat ca nefiind întemeiată excepția invocată de pârât, cu cele două argumente invocate de acesta din urmă. În esență, reclamanta invocă un punct de vedere al Serviciului legislație și documentare din cadrul Direcției legislație, documentare și contencios al C.S.M., cu nr. .../.../2013 (fila 38 și următoarele dosar) potrivit căruia, se citează textual de către reclamantă: "*Secția pentru judecători în materie disciplinară din cadrul C.S.M. nu poate fi sesizată direct în baza raportului de evaluare efectuat de Agenția Națională de Integritate, ci doar în modalitatea prevăzută de Legea nr. 317/2004, de către titularii acțiunii disciplinare expres indicați în acest act normative. Aceasta chiar dacă, în situația atipică analizată, faptele au fost constatate prin raportul A.N.I., menținut de instanțe judecătorești prin hotărâre definitivă, astfel că nu va mai fi necesară efectuarea de verificări cu privire la acestea de către Inspecția Judiciară. Sesizarea Secției disciplinare trebuie însă să respecte normele în materie, ceea ce presupune necesitatea întocmirii unui act de*

sesizare de către Inspekția Judiciară, ca titular al acțiunii disciplinare, care, anterior sesizării, analizează și eventuale aspecte referitoare la prescripția aplicării sancțiunii disciplinare, inclusiv din perspectiva dispozițiilor art. 26 alin. 3 din Legea nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare”.

La data de 22.07.2015 Agenția Națională de Integritate a transmis Consiliului Superior al Magistraturii, cu adresa înregistrată sub nr. .../2015 (fila 53 dosar), raportul de evaluare nr. .../29.03.2013, rămas definitiv prin decizia nr. .../26.06.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție. A.N.I. a solicitat în temeiul art. 25 alin. 1 - 4 raportat la art. 26 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, modificată și completată, ca pârâtul să fie sancționat de către Consiliul Superior al Magistraturii în raport cu fapta conținută la unul din aliniatele art. 25.

După cum rezultă din actele de la dosar, Secția de judecători – ca instanță de judecată în materie disciplinară – nu s-a pronunțat asupra sesizării Agenției Naționale de Integritate, nici separat, nici prin eventuala conexare cu prezentul cauză pornită la sesizarea Inspekției Judiciare.

Elemente de fapt ale cauzei:

Aspectele de fapt reținute în acțiunea disciplinară de Inspekția Judiciară se întemeiază pe concluziile raportului de evaluare nr. .../29.03.2013 întocmit de Agenția Națională de Integritate urmare a verificărilor efectuate

conform Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice.

Procedura de verificare declanșată de Agenția Națională de Integritate a fost demarată în anul 2010 ca urmare a întocmirii unui proces verbal de contravenție pentru nedepunerea la termen a declarațiilor de avere și interese de către domnul judecător T. Ș. O.

Procesul verbal de contravenție întocmit de Agenția Națională de Integritate a fost anulat în instanță, deoarece constatarea contravenției era prescrisă.

Ulterior, Agenția Națională de Integritate a solicitat relații din oficiu la Registrul Comerțului și la alte instituții, cu această ocazie rezultând că societatea ... SRL nu era radiată.

Prin Raportul de evaluare din data de 29.03.2013, întocmit în dosarul nr. ..., Agenția Națională de Integritate a concluzionat că, începând cu data de 29.01.2009 și până în prezent, domnul T. Ș. O. s-a aflat în stare de incompatibilitate întrucât a deținut și deține în același timp funcția de judecător în cadrul Judecătoriei A... I... cât și funcția de administrator și calitatea de asociat în cadrul SC ... SRL.

Raportul de evaluare a fost contestat de domnul judecător T. Ș. O. iar prin sentința civilă nr.../3.10.2013 pronunțată în dosarul nr. .../2013 de Curtea de Apel A... I..., Secția ... a fost respinsă acțiunea în contencios administrativ formulată de acesta în contradictoriu cu Agenția Națională de Integritate.

Prin decizia civilă nr....din 26 iunie 2015 Înalta Curte de Casație și Justiție a respins recursul declarat de T. Ș. împotriva sentinței nr..../3.10.2013 a Curții de Apel A... I..., de la această dată raportul de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate rămânând definitiv.

În fapt, la data de 02.04.2013 Inspecția Judiciară s-a sesizat din oficiu ca urmare a publicării în cotidianul „C...” a articolului „

” (fila 3 dosar Inspecția Judiciară).

În cuprinsul articolului de ziar (filele 4, 5 dosar Inspecția Judiciară) se arată că domnul T. Ș. O., judecător în cadrul judecătoriei A... I..., a fost găsit incompatibil de Agenția Națională de Integritate care a constatat că acesta deține simultan funcția de judecător la Judecătoria A... I... și cea de administrator și asociat în cadrul SC ... SRL, începând cu data de 29.01.2009, încălcând astfel dispozițiile art. 101, art. 102 lit. b, c din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și prevederile art. 5 alin. 1 și art. 8 alin. 1 lit. a și c din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Argumentele prezentei opinii minoritare în sensul respingerii acțiunii disciplinare ca inadmisibilă:

1) Acțiunea disciplinară ar fi trebuit respinsă în primul rând pentru că nu există un cadru procesual adecvat atât pentru derularea procedurii de cercetare disciplinară, pentru formularea acțiunii, cât și pentru derularea procedurii în fața Secției pentru Judecători, ca instanță disciplinară.

Astfel, în fapt nu există o sesizare din oficiu a Inspecției Judiciare care să îndeplinească condițiile legale din punct de vedere formal.

Potrivit art. 45 alin. 2 din Legea nr. 317/2004, Inspecția Judiciară, în măsura în care este titulara acțiunii disciplinare, poate declanșa verificările fie prin sesizare din oficiu, fie la sesizarea **motivată** a oricărei persoane, inclusiv de Consiliul Superior al Magistraturii, în legătură cu abaterile disciplinare săvârșite de judecători.

Este evident că dacă pentru orice persoană, inclusiv pentru Consiliul Superior al Magistraturii, se solicită ca sesizarea să fie **motivată**, și sesizarea din oficiu a Inspecției Judiciare trebuie să fie motivată, chiar dacă textul de lege nu prevede expres în cazul Inspecției Judiciare. Acest lucru, motivarea, se impune de la sine, fie și doar dacă privim acest aspect din perspectiva simetriei actelor juridice. Pe de altă parte, sesizarea din oficiu este un act emis de un organ administrativ cu atribuții în verificarea abaterilor disciplinare, astfel încât trebuie să conțină minime informații despre temeiul juridic care stă la baza sesizării din oficiu, despre persoana față de care există suspiciuni că ar fi săvârșit o abatere disciplinară, precum și despre fapta presupus a fi abatere disciplinară: aceasta este minima structură a oricărui act oficial întocmit de un organ administrativ (pe lângă numele și prenumele celui care încheie procesul verbal, instituția de care aparține, locul unde este încheiat, semnătura și data), cu atât mai mult cu cât în cazul de față vorbim de o structură a sistemului de justiție, respectiv de Inspecția Judiciară.

Or, în cazul de față „sesizarea din oficiu” (fila 3 dosar Inspecția Judiciară) este informă întrucât lipsesc elementele esențiale pentru ca acest act să poată fi considerat ca fiind temei pentru derularea procedurii disciplinare:

- **lipsește temeiul legal în baza căruia organul administrativ s-a sesizat din oficiu** – în treacăt fie spus, pentru a înțelege importanța întemeierii legale a sesizării din oficiu, trebuie arătat că Inspecția Judiciară se poate sesiza din oficiu atât în ce privește declanșarea cercetării disciplinare, art. 45 alin. 2 din Legea nr. 317/2004, dar se poate sesiza din oficiu și în raport de dispozițiile art. 74 lit. e din Legea nr. 317/2004 în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor, procurorilor, inclusiv a celor care sunt membri ai Consiliului Superior al Magistraturii și a magistraților-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție, ori în legătură cu încălcarea obligațiilor profesionale ale acestora, ori în raport cu dispozițiile art. 76 alin. 1 din Legea nr. 317/2004 potrivit cărora Inspecția Judiciară se poate sesiza din oficiu cu privire la buna reputație a judecătorilor și procurorilor. Cu alte cuvinte, sesizarea de la fila 3 dosar Inspecția Judiciară, prin lipsa temeiului juridic invocat, putea conduce la concluzia oricăreia din ipotezele legale menționate de art. 45 alin. 2, art. 74 lit. e sau art. 76 alin. 1 din Legea nr. 317/2004. Lipsa de imprecizie constituie în sine un abuz procesual, ceea ce înseamnă, de fapt, că întreaga procedură disciplinară este viciată;

- **lipsește indicarea judecătorului sau procurorului care urmează a face obiectul verificării**, aspect important iarăși omis de Inspekția Judiciară. Trimiterea doar la un articol de ziar, fără indicarea judecătorului care posibil a se face vinovat de o abatere disciplinară, nu constituie decât un alt abuz procesual;
- **lipsește din actul de sesizare din oficiu un alt element esențial, și anume descrierea faptei concrete**. Orice act prin care se declanșează o procedură, fie administrativă, fie procedural civilă sau penală, trebuie să conțină o **motivare**, adică o indicare a elementelor de fapt ce conduc la indicii că s-a încălcat un text de lege. În lipsa unei astfel de mențiuni, nu numai actul de sesizare, dar însăși procedura este lovită de nulitate absolută.

În concluzie, opinez, minoritar, că prin informa întocmire a sesizării din oficiu, cu nerespectarea dispozițiilor legale, întreaga procedură disciplinară este nelegală, așa încât respingerea acțiunii disciplinare s-ar fi impus de la sine. În cazul de față, sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 174 alin. 1, art. 178 alin. 1 și art. 179 alin. 1 și 2 Cod procedură civilă, relativ la nulitatea absolută.

2) Așa cum s-a precizat, deja, mai sus, conținutul sesizării din oficiu, deci actul prin care s-a început verificarea și, ulterior, cercetarea disciplinară, ca și întreaga procedură desfășurată ulterior, are în mod exclusiv la bază procedura derulată de Agenția Națională pentru Integritate, lucru ce rezultă cu prisosință atât din „procesul verbal de sesizare din oficiu” (fila 3 dosar Inspekția Judiciară), rezoluția de

începere a cercetării disciplinare (filele 74 – 75 dosar Inspekția Judiciară), acțiunea disciplinară (filele 2 – 9 dosar Secție judecătorești), cât și întreaga procedură desfășurată în fața Secției, ca instanță de judecată în materie disciplinară, s-au raportat la o procedură ce se derula în paralel, în acord cu dispozițiile Legii nr. 176/2010. De altfel, faptul că a s-a dispus suspendarea procedurii disciplinare, în temeiul art. 413 alin. 1 Cod procedură civilă, până la soluționarea irevocabilă a cauzei ce face obiectul celeilalte proceduri (filele 43 – 46 dosar Secție judecătorești) dovedește cu prisosință acest lucru.

În fapt, opinez minoritar că prin declanșarea, continuarea și finalizarea printr-o hotărâre definitivă, de constatare și sancționare a faptei disciplinare prevăzută de art. 99 lit. b) din Legea nr. 303/2014, de către Inspekția Judiciară și, respectiv de Secția de Judecătorești a Consiliului Superior al Magistraturii s-a încălcat un principiu de bază, și anume *non bis in idem*. Această regulă, al cărei rost este cel de a evita abuzuri, spune că o persoană nu poate fi cercetată/judecată de două ori pentru aceeași faptă: o persoană nu poate fi judecată decât o dată și sancționată o singură dată pentru aceeași faptă.

În cazul de față, având în vedere că punctul de pornire și, pe parcurs, întreaga procedură derulată de Inspekția Judiciară și Secția de judecătorești a avut la bază procedura derulată de alt organism legal și de instanțe de judecată, nu a însemnat altceva decât nesocotirea acestui principiu. Motiv pentru care excepția invocată de pârât este una cât se poate de întemeiată, prezenta acțiune disciplinară trebuind să fie respinsă ca inadmisibilă.

În fapt și în drept, o „cronologie” a textelor legale aplicabile este elocventă în acest caz: potrivit art. 8 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, scopul Agenției Naționale de Integritate este asigurarea integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice și prevenirea corupției instituționale, prin exercitarea de responsabilități în evaluarea declarațiilor de avere, a incompatibilităților și a conflictelor de interese potențiale în care se pot afla persoanele prevăzute la art.1, pe perioada îndeplinirii funcțiilor și demnităților publice.

În realizarea acestui scop, potrivit art.10 lit.e) din lege, inspectorii de integritate evaluează conflicte de interese sau incompatibilități ale persoanelor care ocupă demnități sau funcții publice.

Este de menționat faptul că potrivit Legii nr.176/2010, dacă inspectorul de integritate identifică elemente în sensul existenței unui conflict de interese sau a unei incompatibilități, după efectuarea unor acte specifice în cadrul procedurii speciale, întocmește un raport de evaluare care se comunică, în termen de 5 zile de la finalizare, persoanei care face obiectul evaluării și organelor disciplinare.

Prin urmare, **autoritatea competentă să constate un eventual conflict de interese sau o anumită stare de incompatibilitate este Agenția Națională de Integritate, în condițiile prevăzute de Legea nr.176/2010.**

Potrivit disp.art.22 din Legea nr.176/2010 persoana care face obiectul evaluării poate contesta raportul de evaluare a conflictului de interese sau a

incompatibilității în termen de 15 zile de la primirea acestuia, la instanța de contencios administrativ.

Dacă raportul de evaluare nu a fost contestat în termenul prev. la alin.(1) la instanța de contencios administrativ, Agenția sesizează, în termen de 6 luni, organele competente pentru declanșarea procedurii disciplinare, precum și, dacă este cazul, instanța de contencios administrativ, în vederea anulării actelor emise, adoptate sau întocmite cu încălcarea prevederilor legale privind conflictul de interese sau incompatibilități.

Conform art. 25 alin.(3) din Legea 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice fapta persoanei cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau de conflict de interese constituie temei pentru eliberarea din funcție ori, după caz, constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective.

Dispozițiile art.26 alin.1 lit.e) din același act normativ prevăd expres că în cazul judecătorilor și procurorilor, Agenția Națională de Integritate comunică raportul de evaluare *Consiliului Superior al Magistraturii, care va aplica o sancțiune disciplinară.*

Prin urmare, dispozițiile Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice au caracter special raportat la normele generale aplicabile în materia răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor în situația în care faptele care au generat situația de incompatibilitate au fost constatate printr-un raport întocmit de către Agenția Națională de Integritate.

În acest caz, *după comunicarea raportului de evaluare rămas definitiv* Consiliul Superior al Magistraturii sesizează Inspekția Judiciară pentru declanșarea procedurii disciplinare reglementate de Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

Într-adevăr, Inspekția Judiciară poate exercita, potrivit art.44 alin.(4) din Legea nr.317/2004 republicată, acțiunea disciplinară în cazul abaterilor disciplinare săvârșite de un judecător ca urmare a sesizării realizate în condițiile art.45 alin. (2) din același act normativ .

Însă, în cauza de față Inspekția Judiciară *s-a sesizat din oficiu*, în conformitate cu dispozițiile prevăzute de art.45 alin.(2) din Legea nr.317/2004 republicată, *după declanșarea procedurii de verificare de către Agenția Națională de Integritate și întocmirea Raportului de evaluare din data de 29.03.2013. La momentul sesizării din oficiu de către Inspekția Judiciară, procedura de verificare nu era finalizată de către Agenția Națională de Integritate.*

Din expunerea faptei, ca și a textelor legale în materie, din Legea nr. 176/2010:

„Art. 25 (...) (3) *Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau de conflict de interese constituie temei pentru eliberarea din funcție ori, după caz, constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective.*

(4) *Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate ca*

urmare a săvârșirii unor abateri dintre cele cuprinse în prezenta lege nu pot consta în mustrare sau avertisment.

Art. 26 - (1) Agenția va comunica raportul de evaluare, după cum urmează

e) pentru judecători, procurori, membrii Consiliului Superior al Magistraturii și magistrați-asistenți - Consiliului Superior al Magistraturii, care va aplica o sancțiune disciplinară;

(2) Sancțiunea disciplinară se dispune și în cazul în care raportul de evaluare al Agenției a fost comunicat și organelor de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 21 alin. (4).

(3) Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunea poate fi aplicată în termen de cel mult 6 luni de la data rămânării definitive a raportului de evaluare, potrivit prevederilor legale. În cazul în care cauza de incompatibilitate a încetat înainte de sesizarea Agenției, sancțiunea disciplinară poate fi aplicată în termen de 3 ani de la încetarea cauzei de incompatibilitate, dacă legea nu dispune altfel."

În această situație, trebuia finalizată procedura de verificare declanșată de Agenția Națională de Integritate și după rămânerea definitivă a raportului să fie urmată procedura specială de sesizare a Consiliului Superior al Magistraturii în vederea unei eventuale sancționări disciplinare a judecătorului vizat, respectiv pârâtul T. Ș. O.

În esență, organul administrativ, Agenția Națională de Integritate, în situația unei incompatibilități/interdicții în care s-a aflat pârâtul îi revine

[REDACTED] [REDACTED]

obligăția și sarcina legală de a constata existența acestei incompatibilități/interdicții (art. 25 alin. 3 din Legea nr. 176/2010: „*Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat incompatibilitatea ...*”) urmând ca sancțiunea să fie aplicată de Secția de Judecători a Consiliului Superior al Magistraturii potrivit reglementărilor din legile 303 și 317/2004 (partea finală a aliniatului 3, art. 25 din Legea nr. 176/2010).

Or, contrar dispozițiilor legale, Secția de Judecători s-a transformat, ca urmare a acțiunii disciplinare formulate de Inspekția Judiciară, într-un organism judiciar ce **constată** fapta și aplică sancțiunea când, de fapt, trebuia doar să aplice sancțiunea potrivit procedurii proprii legale, sancțiune însă și aceasta limitată (mai puțin avertisment, cum prevăd dispozițiile aliniatului 4 al art. 25 din Legea nr. 176/2010).

Nu în ultimul rând, nota nr. .../2013 a Direcției legislație, documentare și contencios a C.S.M., invocată de Inspekția Judiciară ca argument în „răspunsul” său (filele 38 – 39 dosar Secția de Judecători) mai degrabă este în defavoarea poziției reclamantei, Inspekția Judiciară: în nota citată de Inspekție se pornește exact de la premisa că de fapt constatarea faptei, ce se constituie în abatere disciplinară, nu aparține titularului acțiunii disciplinare, ci Agenției Naționale de Integritate (prin rămânerea definitivă a hotărârii acesteia), doar procedura efectivă făcându-se în temeiul Legii nr. 317/2004, adică promovarea acțiunii disciplinare în fața Secției de judecători aparține titularului acțiunii disciplinare. Mai mult, în mod corect, pentru a sublinia această idee, în notă se arată că „... *nu va mai fi necesară efectuarea de verificări cu privire la aspecte de către Inspekția Judiciară*”,

ceea ce înseamnă, *per a contrario*, că verificările prealabile, procedura efectivă în urma căreia s-a constatat abaterea disciplinară a fost una în afara cadrului legal, contrar dispozițiilor Legii nr. 176/2010 citată mai sus.

În concluzie, prin sesizarea din oficiu a Inspecției Judiciare înainte de finalizarea procedurii de verificare declanșată în condițiile Legii nr.176/2010 și rămânarea definitivă a raportului s-au creat premisele ca pentru aceeași faptă să se deruleze două proceduri sancționatorii în paralel și, astfel, să poată fi aplicate două sancțiuni disciplinare: una ca urmare a sesizării Consiliului Superior al Magistraturii în condițiile art. art.26 alin.1 lit.e) din Legea nr. 176/2010 și alta ca urmare a finalizării procedurii disciplinare declanșate de Inspekția Judiciară, ceea ce ar contraveni principiului *non bis in idem*.

Pentru aceste considerente, apreciez, în opinie minoritară, că se impunea admiterea excepției nulității invocată de pârât prin întâmpinare și, în consecință, respingerea acțiunii disciplinare ca inadmisibilă.

Judecător